

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра етнології і археології

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Жива історія у шкільній освіті старшокласників»

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Освітня програма 014 Середня освіта (історія)

Спеціальність 014 Середня освіта (історія)

Галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

Затверджено на засіданні кафедри етнології і
археології

Протокол № 1 від 29 серпня 2022 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до навчальної дисципліни
3. Мета та цілі навчальної дисципліни
4. Загальні і фахові компетентності
5. Програмні результати навчання
6. Організація навчання
7. Система оцінювання навчальної дисципліни
8. Політика навчальної дисципліни
9. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	«Жива історія у шкільній освіті старшокласників»
Викладач (-і)	Дрогобицька Оксана Ярославівна, к.і.н., доцент
Контактний телефон викладача	(0342) 59-61-87
E-mail викладача	oksana.drohobytska@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Очний/заочний 2. Вибіркові навчальні дисципліни.
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС, 16 годин лекцій, 14 годин семінарських занять, 60 годин самостійна робота
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua
Консультації	Консультації в день проведення лекцій/семінарських занять, або ж щовівторка після занять з 14.00 до 15.00 в 619.
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<p>«Жива історія у шкільній освіті старшокласників» є вибіркоvim курсом, передбаченим навчальною програмою, для здобуття кваліфікаційного рівня магістр зі спеціальності 014 Середня освіта (історія). Лекційні та семінарські заняття допоможуть студентам засвоїти методику проведення уроків «живої історії», особливості організації та пошукової роботи шкільного гуртка з «живої історії», ознайомлять із основними шкільними проектами, спрямованими на пошукову й дослідницьку роботу старшокласників.</p> <p>Важливою особливістю курсу є те, що він зорієнтований на вивчення найважливіших культурно-просвітніх, соціально-економічних та суспільно-політичних процесів через призму «живої історії», а також застосування студентами спеціальності 014 Середня освіта (історія) набутих знань, умінь і навичок у майбутній професії.</p>	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
<p>Мета: засвоєння і поглиблення теоретичних та практичних знань, умінь і навичок студентів на другому (магістерському) рівні вищої освіти за галуззю знань 01 Освіта/Педагогіка, спеціальністю 014 Середня освіта (Історія) з дисципліни «Жива історія у шкільній освіті старшокласників». Підготовка висококваліфікованих фахівців з історичної галузі для праці у загальноосвітніх навчальних закладах, що володіють знаннями з теорії та практики «живої історії»; здатних оволодіти ключовими теоретико-методологічними засадами і методами вивчення та інтерпретації історичного минулого, застосовувати набуті знання для збереження та використання культурного спадку, вирішення актуальних проблем сьогодення, виробити навички виявлення, опрацювання та інтерпретації історичних джерел в навчально-освітньому процесі. Надати студентам інформацію з історії з акцентом на критичному мисленні та практичних навиках дослідження, розвитком компетентностей, необхідних для комунікації, кооперації,</p>	

поширення інформації та менеджменту проектами.

Завдання:

- подати системні, комплексні знання з курсу «Жива історія у шкільній освіті старшокласників»;
- навчити використовувати в професійній і соціальній діяльності знання, отримані у ході вивчення курсу;
- виробити в майбутніх вчителів навички самостійних оцінок і власних суджень із розглянутих історичних проблем;
- сприяти вихованню у студентів толерантності, національно-патріотичних почуттів, поваги до загальнолюдських цінностей.

4. Загальні і фахові компетентності

Загальні компетентності – здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу на основі розуміння історії; здатність спілкуватися державною мовою, як усно, так і письмово; здатність до пошуку та аналізу інформації з різних джерел, в тому числі й іноземною мовою; здатність працювати в міжнародному контексті; цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

Фахові компетентності – здатність формулювати та вдосконалювати дослідницьке завдання з «живої історії», для його вирішення збирати необхідну інформацію та формулювати висновки, які можна захищати в навчально-методичному і науковому контексті;

-здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію в загальноосвітньому процесі; працювати в команді з дотриманням етичних норм і цінностей сучасного мультикультурного суспільства;

-здійснювати наукову полеміку з проблем «живої історії» та спілкування державною та іноземною мовами; здатність у навчальному процесі відтворювати багатогранні аспекти минулого людства на сучасній теоретичній і методологічній основі, правильно їх інтерпретувати (в тому числі і за допомогою усних джерел);

- здатність до збору, обробки, збереження, продукування і передачі професійно важливої інформації з проблем «живої історії» з метою її використання в рамках професійного, дослідницького контенту;

- здатність в навчально-методичному процесі презентувати написані тексти, навчальні проекти та робити презентації усно різного обсягу й складності, рідною мовою чи іншою, потрібною для області спеціалізації; формування умінь на основі отриманої інформації формулювати комплексні аналітичні висновки; здатність інтерпретувати, систематизувати, критично оцінювати і використовувати отриману інформацію в контексті управлінського завдання або проблеми, що вирішується.

5. Програмні результати навчання

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати**:

- особливості використання досліджень з «живої історії» в школі;
- основні терміни і поняття курсу;
- особливості організації гуртка «живої історії» в школі та напрямки його роботи;
- методику підготовки, проведення та аналізу інтерв'ю;
- основні проекти з «живої історії» в Україні та їхнє виховне значення.

Вміти:

- володіти категоріально-понятійним апаратом «живої історії»;
- організувати гурток з вивчення «живої історії» та розробляти відповідну супровідну документацію;
- виявляти і аналізувати факти, явища, процеси, поняття і терміни, що характеризують цілісність історичного процесу минулого;
- проводити комплексний пошук історичної інформації у джерелах різного типу, критично аналізувати історичні джерела;
- працювати з усіма джерелами, стисло висловлюватися і передавати спеціалізовану інформацію;
- систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал, електронні бази аудіо і відеоінформації, що буде використано випускником на педагогічній практиці і в майбутній професії вчителя історії і суспільствознавчих предметів;

6. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	16
семінарські заняття	14
самостійна робота	60

Ознаки навчальної дисципліни

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
1-й семестр	014.03 Середня освіта (історія)	1-й курс	вибірковий

Тематика навчальної дисципліни

Тема	кількість год.		
	лекції	семінари	самост. роб

Тема 1. Вступ до курсу «Жива історія у шкільній освіті старшокласників»	2		2
Тема 2. Педагогічна складова «живої історії»	2		6
Тема 3. Основні проекти з «живої історії» в Україні		2	4
Тема 4. Музеї «живої історії» та їх роль у навчально-виховному процесі	2		4
Тема 5. «Жива історія» у медіа-ресурсах		2	8
Тема 6. Історична реконструкція як технологія національно-патріотичного виховання	2	2	6
Тема 7. Метод проектів на уроках «живої історії»	2	2	4
Тема 8. Учнівські проекти з живої історії	2	4	6
Тема 9. Інтерв'ю як індивідуальний проект живої історії	2		6
Тема 10. Організація гуртка «живої історії» в школі	2		4
Тема 11. Проблема історичної пам'яті в дослідженнях з «живої історії»			10
Тема 12. Поняття колективної та індивідуальної травми		2	
ЗАГ:	16	14	60

7. Система оцінювання навчальної дисципліни

Загальна система оцінювання навчальної дисципліни	<p>Підсумковий контроль рівня знань та успішності студентів відбувається у формі заліку. Підсумковий бал складається з суми підсумкового балу за семінарські заняття (максимально 30 балів), балу за контрольну роботу (максимально 50 балів) і балу за індивідуальну роботу (максимально 20 балів) та в сукупності становить максимально 100 балів.</p>
Вимоги до письмової роботи	<p>Написання письмової контрольної роботи є обов'язковим для виставлення підсумкової оцінки. У випадку, якщо студент не написав контрольну роботу, він вважається таким, що не виконав усіх видів робіт, що передбачаються навчальним планом за семестр з даної дисципліни.</p> <p>Контрольна робота включає:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 3 теоретичні завдання (оцінюється по 10 балів кожне);

	<ul style="list-style-type: none"> • 1 завдання на знання п'яти термінів (по 2 бали за кожний термін); • 10 тестових питань (по 1 балу за кожне питання). <p>Приклади типового завдання для контрольної роботи:</p> <p>Завдання № 1.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Предмет, завдання, основні поняття курсу. 2. Музеї «живої історії» та їх роль у навчально-виховному процесі. 3. Перспективи розвитку «живої історії» в Україні. 4. Дайте визначення термінів «жива історія», «історична реконструкція», «копія», «новоділ», «бутафорія». 5. Тестові питання. <p>Контрольна робота виконується від руки на семінарському занятті № 8 (денна форма), або не пізніше ніж за 10 днів до початку сесії (заочна форма навчання).</p> <p>Під час дистанційного навчання письмова контрольна робота замінюється на тестову контрольну роботу (50 тестів по 1 балу за питання).</p>
Семінарські заняття	<p>У ході поточного контролю здійснюється усне та письмове опитування з тем, передбачених для семінарських занять. Також здійснюється контроль самостійної роботи відповідно до визначеної тематики.</p> <p>Оцінювання знань та науково-пошукової роботи студентів на семінарських заняттях проводиться за 5-ти бальною шкалою.</p> <p>На семінарському занятті діє такий принцип оцінювання:</p> <p>«5» балів – знання студента відмінні.</p> <p>Студент глибоко, ґрунтовно в деталях володіє теоретичними знаннями з «живої історії», використовує необхідну джерельну базу, інтернет ресурси, обізнаний з історіографією того чи іншого питання. Відмінно оперує основними термінами і поняттями; знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі; аналізує, співставляє та узагальнює матеріал з «живої історії». На високому рівні вміє працювати з усними джерелами, стисло висловлюватися і передавати спеціалізовану інформацію; вміє систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал, електронні бази аудіо і відеоінформації.</p>

	<p>«4» бали – знання студента добрі.</p> <p>Студент володіє теоретичними знаннями з «живої історії», використовує необхідну джерельну базу, інтернет ресурси, обізнаний з історіографією того чи іншого питання. Добре оперує основними термінами і поняттями; знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі; аналізує, співставляє та узагальнює матеріал з «живої історії». На належному рівні вміє працювати з усними джерелами, стисло висловлюватися і передавати спеціалізовану інформацію; вміє систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, електронні бази аудіо та відеоінформації, але допускає незначні пропуски фактичного матеріалу. У деяких випадках нечітко формулює загалом правильні відповіді, допускає окремі несуттєві помилки та неточності.</p> <p>«3» бали – знання студента задовільні.</p> <p>Студент володіє більшою частиною фактичного матеріалу, але не здатен(на) повною мірою використати знання, уміння і навички на практиці; відповідь не чітка і спрощена, є суттєві помилки. Погано оперує основними термінами і поняттями; не достатньо знає особливості використання досліджень з «живої історії» в школі. Не достатньо аналізує, співставляє та узагальнює матеріал з «живої історії». Не завжди може систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал. Не завжди вміє використовувати методи та засоби інформаційно-аналітичної діяльності, на належному рівні аналізувати результати усних досліджень.</p> <p>«2» бали – знання студента незадовільні.</p> <p>У відповіді є суттєві помилки. На належному рівні не вміє співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати матеріал з «живої історії». Посередньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Не може систематизувати отриману в ході опитувань інформацію, складаючи різноманітні таблиці, схеми, різні типи планів, готувати роздатковий матеріал.</p>
<p>Самостійна робота та індивідуальне завдання</p>	<p>Самостійна робота є основним видом засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Метою самостійної роботи є вдосконалення навичок і вміння працювати з науковою літературою та джерелами.</p> <p>Перевірка рівня засвоєння матеріалу самостійно опрацьованих тем здійснюється у вигляді тестового контролю та підготовки проекту.</p>

ПЕРЕЛІК ТЕМ ДЛЯ ПРОЕКТУ

1. Історія однієї фотографії.
2. Моя родинна реліквія.
3. «Жива історія» УПА.
4. «Жива історія» у спогадах остарбайтерів.
5. Депортації 40-х – 50-х років ХХ ст. у свідченнях очевидців.
6. УГКЦ у підпіллі: «жива історія».
7. Побут післявоєнного села (50-ті – 60-ті рр. ХХ ст.).
8. Повсякденне життя в СРСР.
9. Стиль життя кінця 80-х– на початку 90-х років ХХ ст. (мода, ретро).
10. «Жива історія» Майдану.
11. «Жива історія» російсько-української війни.
12. 24 лютого 2022 р. у пам'яті очевидців.
13. Знакові події ХХ століття у пам'яті жінок.
14. «Жива історія» населеного пункту (на вибір).
15. «Жива історія» моєї родини.

Умови допуску до підсумкового контролю

Форма і терміни семестрового контролю визначаються навчальним планом. Студент(-ка) допускається до підсумкового контролю за умови відпрацювання усіх «заборгованостей» і виконання усіх видів робіт, передбачених робочою навчальною програмою.

Підсумковий контроль

Семестровий підсумковий контроль проводиться у формі заліку. Для того, щоб одержати залік, студентам необхідно виконати всі види роботи і набрати не менше 50 балів. **Підсумковий бал** складається з суми **підсумкового балу за семінарські заняття (максимально 30 балів), балу за контрольну роботу (максимально 50 балів) і балу за індивідуальну роботу (максимально 20 балів)** та в сукупності становить максимально 100 балів.

Поточне оцінювання та самостійна робота					Сума
Змістовий модуль 1			Змістовий модуль 2		
Поточне оцінювання	Індивідуальне завдання	Сума	Поточне оцінювання	Контрольна робота	Сума
T1-T6			T7-T12		100
20	20	40	10	50	60

T1, T2 ... – теми.

ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ ДО КУРСУ

1. Визначення і предмет «живої історії».
2. Основні терміни і поняття курсу.
3. Перспективи розвитку «живої історії» в Україні.
4. Проект «Студії живої історії».
5. Особливості використання досліджень з «живої історії» в школі.
6. Виховне значення живої історії.
7. Музей «живої історії»: визначення поняття.
8. Особливості організації уроку в «музеї живої історії».
9. Навчальний процес на базі музею «живої історії».
10. Суть поняття «історична реконструкція».
11. Історична реконструкція як вид дозвілля.
12. Історичні реконструкції на шкільних заняттях і в гуртковій роботі.
13. Метод проектів на уроках «живої історії».
14. Види проектів з «живої історії».
15. Критерії оцінювання проекту з «живої історії».
16. Родове дерево як різновид проекту з «живої історії».
17. Проект «Моя родинна реліквія».
18. Проект «Повсякденне життя моєї сім'ї на тлі історичної епохи».
19. Проект «Історія в назвах».
20. Інтерв'ю як індивідуальний проект з «живої історії».
21. Види та типи інтерв'ю.
22. Етапи підготовки до інтерв'ю.
23. Правила проведення інтерв'ю.
24. Особливості складання запитальника.
25. «Жива історія» у медіа-ресурсах.
26. Організація гуртка «живої історії» в школі.
27. Теоретичний напрям роботи гуртка «живої історії» (бесіди, доповіді, вікторини).
28. Практичний напрям діяльності шкільного гуртка «живої історії» (експедиції).
29. Етапи пошукової роботи в гуртку «живої історії».
30. Проблема історичної пам'яті в дослідженнях з «живої історії».
31. Поняття колективної та індивідуальної травми.
32. Колективна пам'ять як феномен в історичних дослідженнях.
33. Концепція «колективної та індивідуальної пам'яті».
34. Форми та трансформації культурної пам'яті.
35. Індивідуальні життєві історії як джерело колективної пам'яті.

	36. Типи травм (за П. Штомпкою).
37. Поняття колективної «травми». Травматичний досвід.
38. Проблема колективної травми в українському соціумі. |
|--|---|

8. Політика навчальної дисципліни

Письмові роботи:

Контрольна письмова робота має бути виконана на 6 семінарському занятті. У якості індивідуального завдання студент замість проекту, може підготувати до друку тези конференції, присвячені «живій історії». Тези чи стаття мають відповідати усім вимогам, містити наукову новизну та належно оформлений бібліографічний апарат.

Вимоги до оформлення проекту

Мультимедійні проекти (презентації) виконуються у програмі для підготовки презентацій Power Point. Об'єм такого проекту повинен складати не менше ніж 10 слайдів. Структура проекту має відповідати структурі реферату. На одній сторінці (слайді) розміщуються 1–2 зображення, підписи або текст. Зображення мають складати не менше 2/3 об'єму проекту (презентації).

Проект також можна виконати у вигляді підбірки навчально-методичних завдань для школярів, усних джерел до обраної теми, або ж інтерв'ю із респондентом (не менше 20 хв.).

Академічна доброчесність:

Як викладач, так і студент, повинні дотримуватися Положення про запобігання плагіату та інших видів академічної нечесності у навчальній та науково-дослідній роботі студентів ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» та Кодексу честі ПНУ:

https://pnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/11/code_of_honor-2.doc

У випадку запозичених робіт, відсутності посилань на використані джерела, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування) викладач виставляє негативну оцінку та пропонує студентові повторно виконати необхідний вид роботи.

Відвідування занять:

Відвідування занять та активна участь у роботі семінарів є обов'язковою умовою успішного складання заліку з курсу. Участь у семінарських заняттях може проходити у таких формах: виступ, опонування, рецензія, участь у дискусії тощо.

Політика курсу передбачає перездачу усіх невиконаних завдань в силу запізнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності на лекції чи семінарському занятті, отримання негативної оцінки або ж невчасного виконання індивідуальної роботи визначений день для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі

індивідуальних робіт – вівторок, 14.00 год. – 15.00 год.

Пропущене заняття студент може «відпрацювати» у формі, визначеній викладачем та кафедрою. Як правило «відпрацювання» проходить в усній формі, вирішенні тестових завдань тощо.

Під час занять дозволяється користування мобільним телефоном виключно для навчальних цілей.

9. Рекомендована література

Підручники та методичні посібники

1. «Жива історія». Метод усної історії в школі. https://www.ustnayaistoriya.info/wp-content/uploads/2015/08/oral-history_brochure_ukraine_book-web_21x21cm-1.pdf
2. Курилів В. Методика викладання історії: Навч. посібник. Львів, Торонто: Світ, 2003. 248 с. Режим доступу: http://litopysets.at.ua/kuriliv_v-i.metodika_vikladannja_istoriji.pdf
3. Левітас Ф., Салата О. Методика викладання історії. Посібник учителя. Харків: 2006. 96 с. https://miliza7.ucoz.ru/Technologia/Levitas_F_L_Metodika_vikladannya_istoriyi.pdf
4. Методичні рекомендації гри Джура. <https://patriotua.org/metodychni-rekomendatsii-hry-sokil-dzhura/>
5. Мокрогуз О. Інноваційні технології на уроках історії. Х.: «Основа», 2007. 192 с. https://miliza7.ucoz.ru/Technologia/mokroguz_o_p_innovaciini_tehnologii_na_urokah_i.pdf
6. Чорна М. Метод проектів на уроках історії. Тернопіль–Харків: Видавництво «Ранок», 2011. 160 с.
7. Яковенко Г. Методика навчання історії: Навчально-методичний посібник. Харків, 2017. 324 с. Режим доступу: <http://dspace.hnpu.edu.ua/bitstream/123456789/1656/1/.pdf>

Додаткова література

8. Вишнеvsька Г. Українські фестивалі як засіб просування позитивного іміджу країни. *Культурологічна думка*. 2016. № 10. С. 235–242.
9. Гайдай С., Гавриленко К. Історичні фестивалі та військово-історичні реконструкції на основі історико-культурних заповідників України. *Географія та туризм: Науковий збірник*. 2013. Вип. 23. С. 81-86.
10. Гончаренко Л. Робота з усними свідченнями на уроках історії: нарративний аналіз // *Таврійський вісник освіти*. 2014. №3. С. 34 – 38. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tvo_2014_3_8
11. Денисенко В. Зміст і завдання експедиційної народознавчої роботи в контексті національного виховання. *Матеріали до української етнології*. К., 2002. Вип. 2. С. 73-76.
12. Дрогобицька О. Спогади Кузи (дівоче прізвище – Синюк) Ганни Ільківни, 1926 р.н. // *Етнографічний образ сучасної України. Корпус експедиційних фольклорно-етнографічних матеріалів*. Т. 1. Усна історія / [голов. ред. Г. Скрипник]; НАН України; ІМФЕ ім. М. Т. Рильського. Київ, 2021. С. 150-155.
13. Дрогобицька О. Усна історія в школі: основні напрямки та перспективи розвитку. *Історико-краєзнавча діяльність у закладах освіти: проблеми і перспективи*. Збірник тез доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Івано-Франківськ, 22 квітня 2021 р. / За наук. ред. М. Ю. Косила і А. З. Королько. Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2022. С. 64 – 67.
14. Зашкільняк Л. Історична пам'ять і соціальні функції історії у сучасному світі. *Україна — Європа — Світ. — Вип. 2: Міжнародний збірник наукових праць*. Серія: Історія, міжнародні відносини. Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2009. С. 156-159.
15. Каднічанський Д. Використання історико-культурної спадщини України у туризмі на прикладі скансенів. *Краєзнавство*. 2012. № 1. С. 128-138. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/kraeznavstvo_2012_1_17

https://shron1.chtyvo.org.ua/Kadnichanskyi_Dmytro/Vykorystannia_istoryko-ulturnoi_spadschyny_Ukrainy_u_turyzmi_na_prykladi_skanseniv.pdf?PHPSESSID=4ulf1ou10hodbmml6opemsrhk5

16. Камбалова Я. Краєзнавча екскурсія як форма вивчення історії рідного краю. *Історія та правознавство. Позакласна робота*. 2015. № 1. С. 14 – 17.
17. Карсим І. Культурно-освітня діяльність музеїв: навч. посібник. К., 2007.
18. Килимистий С.М. Історична реконструкція як ресурс подієвого туризму. *Питання культурології*. 2019. Вип. 35. С. 136-147.
19. Маньковська Р. В. Музеєзнавство в Україні. К., 2000. 140 с.
20. Носа Б. Історичні реконструкції як сучасна форма анімаційної діяльності замків Закарпаття. *Традиції та нові наукові стратегії у Центральній та Східній Європі : Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 29–30 червня 2018 р.). Київ : ГО «Інститут інноваційної освіти», 2018. С. 45 – 47.
21. Петренко О. Субкультури рольовиків і реконструкторів в Україні. *Вісник Луганського національного університету ім. Т. Шевченка. Соціологічні науки*. 2012. Вип. 2. С. 126-133.
22. Поливач К. Культурна спадщина та її вплив на розвиток регіонів України / Наук. ред. Руденко Л.Г. К.: Інститут географії НАН України, 2012. 208 с.
23. Посохов І. «Історичні реконструкції» як форма культурно-пізнавального туризму: теоретичні аспекти. *Географія та туризм*. 2014. Вип.28. С.103-112.
24. Посохов І. Історичні реконструкції як перспективний напрям подієвого туризму в Україні. *Вісник Львівського університету. Серія міжнародні відносини*. 2016. Вип. 40. С. 178-185. <https://periodicals.karazin.ua/irtb/article/view/20851>
25. Посохов І. Історичні реконструкції в туристичній практиці та політиці пам'яті. *Гілея: науковий вісник: Збірник наукових праць*. К., 2015. Вип. 100. 2015. С. 87-92.
26. Тормахова А., Соловей А. Явище історичної реконструкції в культурі ХХ–ХХІ століття. *Українські культурологічні студії*. 2020. Вип. 2. С. 78 – 80.
27. Шатілов Є. Історія у форматі розваги: генеза українських історичних фестивалів. *Публічна історія в Україні та світі: Матеріали наук.практ. конференції* (м. Київ, 25 жовтня 2019 р.). Київ: Історичний факультет КНУ ім. Т. Шевченка, 2019. С. 38-39.

Візуальні джерела

<https://www.youtube.com/watch?v=9dxKBTv0TnY> - Театр-студія "Жива Історія" Виступ наживо

<https://www.facebook.com/watch/?v=1097983290644019> – Львівський музей «Територія Терору»

<https://www.youtube.com/watch?v=7->

[WeEBAVOSg&ab_channel=%D0%A1%D1%83%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5%D0%9B%D1%8C%D0%B2%D1%96%D0%B2](https://www.youtube.com/watch?v=7-WeEBAVOSg&ab_channel=%D0%A1%D1%83%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B5%D0%9B%D1%8C%D0%B2%D1%96%D0%B2) - Табори ГУЛАГУ та заслання. Історія сім'ї Скицьких

Інформаційні ресурси

<https://livehistory.org.ua/> - Онлайн-архів усноісторичних та візуальних джерел.

<https://memoria.com.ua/istoria/> - Сайт музею «Жива історія»

<https://podcasts.nv.ua/podcast/236-nashi-30-zhyva-istoriya.html> - [Наші 30](#). Жива історія (подкаст)

<https://podcasts.nv.ua/podcast/240-yak-my-vyzyly.html> - «Як ми вижили». Подкаст

<http://history.org.ua/uk> – сайт Інституту історії НАН України, видання «УІЖ».

<http://www.nbuv.gov.ua> – сайт Бібліотеки ім.В.Вернадського

<http://etnolog.org.ua/> – сайт Інституту мистецтвознавства, фольклористики і етнології ім. М.Рильського

<https://oralhistory.com.ua/resursi/bibliografiya/an-oral-history-bibliography/> - An Oral History Bibliography. A Research Guide by the Columbia University Center for Oral History

Викладач

О.Я. Дрогобицька

ініціали, прізвище